

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

[...]

[...]

Ter zitting van 7 september 2006 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwonster van Ellignies-Sainte-Anne die, als eigenares van een stuk grond in de gemeente Ronse, betreffende die grond, van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Belastingdienst voor Vlaanderen – Onroerende Voorheffing, Bauwensplaats 13, bus 2, te 9300 Aalst, een eentalig Nederlandse brief heeft ontvangen. Voornoemde dienst antwoordde afwijzend op haar verzoek tot het ontvangen van die brief in het Frans.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt u wat volgt:

"... Ik kan u melden dat correspondentie, naar inwoners van Wallonië, met betrekking tot het aanslagbiljet of los van het aanslagbiljet, volgens de procedure enkel verzonden worden in het Nederlands.

Enkel inwoners van één van de faciliteitengemeenten hebben de mogelijkheid om de correspondentie aan te vragen in het Frans.

De aanslagbiljetten onroerende voorheffing worden wel in het Frans verstuurd naar inwoners van Wallonië, hoewel dit niet wettelijk verplicht is.

Maar daar de gebruikte terminologie op een aanslagbiljet evenwel zeer specifiek is, zou een verzending in het Nederlands waarschijnlijk leiden tot een groot aantal reacties, fouten en bezwaren. Hierdoor zou een extra administratieve last ontstaan die niet in verhouding is met de baat.

Voor de overige correspondentie gebeurt de verzending enkel in het Nederlands...."

*
* *

Verstuurde aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Conform artikel 12, § 3, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten, voor hun betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Voornoemd artikel voorziet echter enkel in faciliteiten ten behoeve van de Franstalige inwoners van de taalgrensgemeenten en niet voor inwoners van gemeenten uit een ander taalgebied (adviezen 1.435 van 21 april 1966, 2.104B van 4 december 1969 en 27.201 van 30 mei 1996).

In voorliggend geval kon de klaagster, die woonachtig is in Ellignies-Sainte-Anne (homogeen Frans taalgebied), ondanks het feit dat zij in Ronse een stuk grond bezit, geen aanspraak maken op faciliteiten die enkel een inwoner van deze laatste gemeente kan genieten.

De VCT acht de klacht derhalve met 1 tegenstem van een lid van de Franse afdeling, ontvankelijk maar niet gegrond.

Naar analogie met artikel 12 (SWT), kan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zich uit hoffelijkheid tot inwoners van een ander taalgebied richten in de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend; hetgeen de Vlaamse Gemeenschap in casu heeft gedaan door het aanslagbiljet in het Frans te sturen aan de klager. De Vlaamse Gemeenschap is daartoe evenwel niet verplicht volgens de SWT.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klaagster.

Met bijzonder hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS